ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3790
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΑΣ ΕΚΠΛΗΡΩΘΗ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

«Ποιητὴς τῶν ὡραίων λόγων» ἔχει ἀποκληθῆ καὶ ὑπὸ ΟΛΟΥΣ τοὺς Ἕλληνας ἀναγνωρισθῆ ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, τὸν ὁποῖον ἡ πόλις μας θὰ ἔχῃ σήμερον τὴν εὐτυχῆ εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς θαυμασιωτέρας — καὶ ἴσως τὰς πλέον ἱστορικὰς ἐξάρσεις τοῦ μεγάλου ταλάντου του.

Καὶ εἶναι, πράγματι, ὡραῖοι οἱ λόγοι τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Ἀναβλύζουν ἀπὸ βαθεῖαν πνευματικότητα. Συνθέτουν ἕνα θρίαμβον τῆς διαλεκτικῆς. Σπινθηροβολοῦν. Καὶ χαρίζουν βιώσιμα ἐπιγράμματα. Κάποιαν ἡμέραν, ἀσφαλῶς, θὰ συλλεγοῦν ἀπὸ τοὺς λόγους του ψήγματα χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων πολύεδρον, διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν πνευματικήν του κληρονομίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ θὰ διδάσκωνται εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Καὶ ὅσοι ἠτύχησαν νὰ τὸν ἀκούσουν ὁμιλοῦντα θὰ αἰσθάνωνται ὑπερήφανοι...

Ἀλλά, δὲν εἶναι ΜΟΝΟΝ ὁ «ποιητὴς τῶν ὡραίων λόγων». Εἶναι ΚΑΙ ὁ ποιητὴς τῶν ὡραίων ἔργων.

Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου εἶναι ἕνα ὡραῖον ἔργον. Ἕνα ἔργον σταθερᾶς καὶ ἀδιαταράκτου πίστεως εἰς τὰς ἰδέας του. Ἐκπληκτικὴ εἶναι ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἰδίων ἐκφράσεων εἰς κείμενα ἡμίσεος αἰῶνος. Συχνὰ εἰς τὰ χείλη τοῦ σημερινοῦ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ ἔρχονται λέξεις καὶ φράσεις τοῦ ἐφήβου φοιτητοῦ. Διότι ὁλόκληρος ἡ ζωή του εἶναι διαποτισμένη ἀπὸ τὴν ἰδίαν πίστιν. Καὶ τὰ αὐτὰ ἰδεώδη — τὰ ὁποῖα σήμερον συνθέτουν ἕνα πολιτικὸν πρόγραμμα — ἐφώτιζαν τοὺς νεανικούς του δρόμους. Καὶ δεν τὰ ἀντήλλαξε ΠΟΤΕ μὲ ΤΙΠΟΤΕ. Δὲν συνεζήτησε κάν. Τὸ 1944, εἰς τὸ Κάϊρον, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰς μίαν ὥραν ἐκδηλωτικὴν διὰ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ πρωθυπουργοῦ του — πολιτικὴ ἐθνικὴ ἑνότης καὶ ἀνασύνταξις πολεμικὴ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων — τοῦ εἶπε μὲ θαυμασμὸν καὶ δόσιν πικρίας: «Τί κρίμα νὰ μὴν εἶσαι βασιλικὸς κύριε Πρόεδρε!». Καὶ ὁ Παπανδρέου, μολονότι εἶχε πλήρη συναίσθησιν τῆς σημασίας μιᾶς ἐμμέσου προτάσεως, ἡ ὁποία θὰ τὸν καθιέρωνεν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, ὡς ἡγέτην τῆς Δεξιᾶς, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀπαντήσῃ: «Τί κρῖμα νὰ μὴν εἶσθε δημοκρατικὸς Μεγαλειότατε!». Καὶ προτοῦ παρέλθουν δύο ἔτη, ὅταν ἐχρειάζετο μοναχὰ ΜΙΑ ΛΕΞΙΣ διὰ νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν Ἐξουσίαν καὶ ὁ μέγας Βισμαρκ μὲ τὸ ἀπόφθεγμά του κατὰ τὸ ὁποῖον «ἡ πολιτικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῶν συμβιβασμῶν», τοῦ προσέφερε πληρη κάλυψιν, πέραν τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ λαοῦ, δὲν ἐδέχθη νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν ἐκείνην, τὸ «Ζήτω» διὰ τὸν Βασιλέα. Διότι ἤθελε νὰ μείνῃ σταθερὸς εἰς τὰ συμπεφωνημένα περὶ μὴ πολιτειακῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐκλογῶν, πιστὸς εἰς τὰς ἰδέας του καὶ εἰς τὸν λόγον του, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο. Καὶ ὑπῆρξεν ἔντιμος ἀντὶ τῆς ὑψίστης θυσίας: τῆς Ἐξουσίας...

Ὅταν συνεμερίζετο τὴν ἐξουσίαν, ὡς συνεργάτης τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐδημιούργει τὸ ὡραῖον ἔργον τῶν σχολικῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα ἔφεραν τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα εἰς κάθε ἄκραν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καὶ ἀργότερον, ἐδημιούργει τὸ ἐπίσης ὡραῖον ἔργον τοῦ Ἱδρύματος σχολικῶν ὑποτροφιῶν.

Ὡραῖον ἔργον του ἦτο καὶ ἡ ἀνόρθωσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Παρέλαβε στασιαστὴν στρατὸν κλεισμένον ἐντὸς συρματοπλεγμάτων καὶ στόλον στασιαστὴν ἀπειλούμενον μὲ καταβύθισιν ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ πολεμικά. Καὶ ὡδήγησε στρατὸν καὶ στόλον πρὸς νέαν δόξαν. Παρέλαβεν Ἑλλάδα τρέμουσαν τὴν ἀπελευθέρωσιν, διότι ἐφοβεῖτο περισσότερον τὴν μόνιμον δεσποτείαν ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον κατοχήν. Καὶ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀπελευθερώσεως μετέβαλεν εἰς ἀνάστασιν λαμπροφόρον. Εἰς καμμίαν ἄλλην χώραν, πλὴν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπέστρεψεν ἡ ἐξόριστος κυβέρνησις, διὰ μόνης τῆς δυνάμεως τῆς διανοίας τοῦ πρωθυπουργοῦ της. Εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Εὐρώπην δὲν ἐπέστρεψε ποτέ... Εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην ἐβάδισεν ὄπισθεν τῶν τεθωρακισμένων ἁρμάτων τῆς ἀποβάσεως. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐλευθερία ἀποκατεστάθη ἀδελφωμένη μὲ τὴν Δημοκρατίαν, μόνον χάρις εἰς τὸν Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος («μᾶς ἔβαλε μπουνταλάδικα στὸ τσουβάλι» κατὰ τὴν ἐπιστολὴν Καραγιώργη πρὸς Ζαχαριάδην). Ἠδυνήθη μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς Καζέρτας νὰ καθυποτάξῃ τὸν ὑπὸ κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν στρατὸν τῶν ἀνταρτῶν εἰς τὸν Ἄγγλον ἀρχιστράτηγον, μὲ μίαν ἁπλῆν ὑπογραφήν.

Καὶ μόνον αὐτὸ τὸ «ὡραῖον ἔργον» τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἠρκει διὰ νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ τὰς δάφνας της ἡ ἱστορία. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μεγάλην περιπέτειαν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου προσέφερεν ὁ Παπανδρέου τὸ «ὡραῖον ἔργον» του μὲ τὰ ἀποδειχθέντα τελεσφόρα σχέδια τοῦ «ἑνόπλου χωριοῦ», χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρξε νίκη σύντομος καὶ σταθερά.

«Ὡραῖον ἔργον» καὶ πολυσήμαντον ὑπῆρξεν ἐπίσης ἡ διαμόρφωσις καὶ ἐξαγγελία τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας τοῦ Κέντρου, μὲ τὴν συνένωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν προοδευτικῶν δυναμεων, χωρισμένων ἕως τότε εἰς κόμματα ἀντιμαχόμενα. Ἡ πρώτη κυβέρνησις τοῦ Κέντρου, μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1950, ἦτο ἔργον ἰδικόν του, τέκνον ἰδικόν του.

«Ὡραῖον ἔργον» ὑπῆρξε κατὰ τὴν σύντομον, δυστυχῶς, ἐκείνην περίοδον, ἡ ἔνταξις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Συμμαχίαν τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, καθὼς καὶ ἡ δημιουργία τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῶν πρώτων ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων. Ἀσφάλεια καὶ Πρόοδος.

«Ὡραῖον ἔργον» ἐπίσης ὑπῆρξε καὶ ὁ θεσμὸς τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ γήρατος τῶν ἀγροτῶν, τὸν ὁποῖον ἐξήγγειλε πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1958, ὑπερήσπισεν ἐν συνεχείᾳ ἔναντι ὅσων ὡμίλουν περὶ «ἀνεφίκτου δημαγωγίας» καὶ τελικῶς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀριθμητικῶς ἀνισχύρου ἀντιπολιτεύσεως ἀλλὰ διὰ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐχάρισεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπομάχους τῶν ἀγρῶν.

Ἀλλὰ ἐὰν ἦσαν ἀληθῶς ὡραῖα ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα — μέρος μόνον τῶν θετικῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου κατὰ τὴν πολιτικήν του θητείαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος — ἀπομένει νὰ ἐπιτελεσθῆ τὸ ὡραιότερον ὅλων, τὸ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ τῆς ζωῆς του: ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, κατὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου τὴν ἐντολήν.

Τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Ἡ ἀποκατάστασις ἑνὸς κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ πολῖται θὰ εἶναι ἴσοι καὶ τὸ κόμμα θὰ εἶναι ἀνακλητὸς ὑπηρέτης καὶ ὄχι κυρίαρχος ἰδιοκτήτης· ἀλλὰ καὶ ἑνὸς κράτους τὸ ὁποῖον θὰ χειραγωγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρόοδον, εὐημερίαν καὶ δικαιοσύνην ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Ἡ ὀργάνωσις δημοκρατίας ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ διὰ τὴν ὁποίαν ἐμάχετο ἕνας Χαρίλαος Τρικούπης — καὶ δημοκρατίας ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ὅπως τὴν ὡραματίζετο ἕνας Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Ὡς ἄξιος συνεχιστὴς αὐτῶν τῶν δύο μεγάλων ἐθνικῶν μορφῶν, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ζητεῖ τὴν εὔνοιαν τοῦ κυριάρχου λαοῦ — καὶ μόνον αὐτοῦ — διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα ἔργον ἐμπνεύσεως καὶ συνθέσεως, μίαν Ἑλλάδα ἀνταξίαν τοῦ λαοῦ της καὶ τῆς ἐποχῆς της.

Ἂς ὑποδεχθῶμεν λοιπὸν τὸν Γεώργιον Παπανδρέου μὲ τὴν ἐπιβλητικότητα τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιος. Ἂς ἐμπλησθῶμεν ἀπὸ τοὺς «ὡραίους λόγους» του. Ἀλλὰ καὶ ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι δὲν ἔρχεται ὡς ἕνας ἐξαίσιος ὁμιλητὴς διὰ νὰ δρέψῃ ἁπλῶς ἐπευφημίας καὶ χειροκροτήματα. Ἔρχεται ὡς ἐθνικὸς πρωταγωνιστὴς πανέτοιμος νὰ ἐπωμισθῆ τὰς εὐθύνας διὰ τὸ ἀριστούργημα τῶν ἔργων του, διὰ μίαν Ἑλληνικὴν ἀναδημιουργίαν. Ἂς ἀντιμετωπίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικάς μας ἱστορικὰς εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι βαρύταται, διότι δὲν ἔχομεν πλέον περιθώρια χρονικὰ διὰ ἄρνησιν ἢ δισταγμόν. Τὸ ἐρώτημα εἶναι σαφές: Εἰς τὸν Γεώργιον Παπανδρέου ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν τὴν ἐντολὴν διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ὑψίστην τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ περικαλλέστατον τῶν ἔργων του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ; Καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀπάντησις — ἀπάντησις ἐθνικῆς σκοπιμότητος, ἀπάντησις λαϊκοῦ συμφέροντος, ἀπάντησις δημοκρατικῆς λειτουργίας, ἀπάντησις, τέλος, ἠθικοῦ χρέους — ἀπὸ τὸ ΝΑΙ !

Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ
Σήμερα ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν καὶ τὴν 4ην Νοεμβρίου ἀπὸ ὅλον τὸ Ἔθνος

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἀχαΐας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου

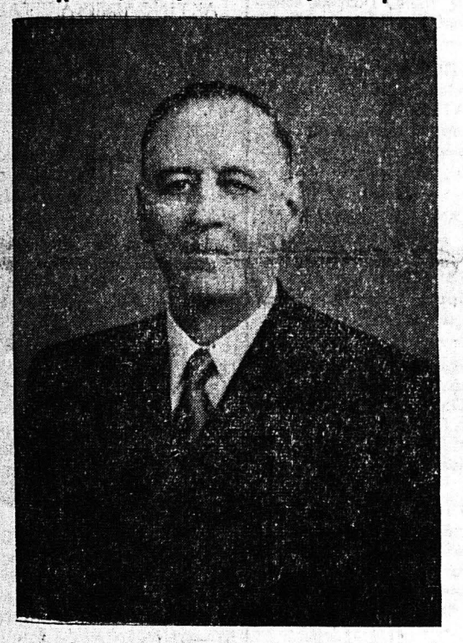

Μετὰ δύο 24ωρα οἱ ἐκλογεῖς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας θὰ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοτέρου των καθήκοντος ὡς πολιτῶν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν — καὶ εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἡ πλειονότης, διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου — ἐκλέξουν τὸ ψηφοδέλτιον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἂς σκεφθοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιλογῆς τοῦ ἑνὸς ὑποψηφίου, ποὺ δικαιοῦνται νὰ τιμήσουν διὰ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως.

Ὁ καθένας ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ προσόντα πολλὰ καὶ ἀξιόλογα.

Ὁ Ἀθανάσιος Γιαννόπουλος ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ΔΕΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΩΝ. Ἐξελέγη τρεῖς φορὰς βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ κατὰ τὴν κοινοβουλευτικήν του θητείαν διεκρίθη διὰ τοὺς ἀγῶνας του, διεπομένους ἀπὸ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ἀπὸ βαθεῖαν ΑΓΑΠΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ καὶ τάσιν ΕΞΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ τοῦ τόπου. Εἶναι ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς νέας ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐκ τῶν πρωτοστατῶν τῆς πολιτικῆς ἐξυγιάνσεως. Αὐτὸς πρῶτος κατέθεσε πρότασιν νόμου διὰ τὸ «πόθεν ἔσχες» καὶ εἰσηγήθη τὸν περιορισμὸν εἰς 150 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἐπρωτοστάτησε πάντοτε εἰς πᾶν ζήτημα ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων.

Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐκ τῶν ΑΔΙΚΗΜΕΝΩΝ. Δὲν τοῦ ἐδόθη τελευταίως ἡ ἐντολὴ ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν νομόν μας, διὰ νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἀγῶνας του εἰς τὴν Βουλήν, μὲ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, ποὺ τὸν διακρίνουν. ΤΩΡΑ δύναται καὶ ὀφείλει ὁ ἐκλογεὺς νὰ προσέξῃ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἀθαν. Γιαννοπούλου διὰ νὰ τιμήσῃ ἕνα πολιτευτὴν ἄξιον τῆς προτιμήσεως.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Πρωτεργάται καὶ καιροσκόποι

Τοῦ κ. ΙΩ. Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰσέρχεται εἰς τὴν πολιτικὴν κοινίστραν νὰ ἐμφανίζωνται πάντοτε δύο εἴδη πολιτευομένων: Ἀφ' ἑνὸς μέν, οἱ ἀκραιφνεῖς ἀγωνισταί, ἄσπιλοι, ἰδεολόγοι καὶ πρωτεργάται μιᾶς κινήσεως, ἀγωνιζόμενοι τὸν ἀγῶνα τὸν ἔντιμον διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ἐν γένει πολιτικὴν ὑποστήριξιν ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν καὶ πιστεύουν καὶ διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ τὸν προδώσουν ὑφ' οἱασδήποτε συνθήκας καὶ ἐὰν εὑρεθῆ. Καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ δυνάμενοι ν' ἀποκληθῶσιν, οὕτως εἰπεῖν, ...καιροσκόποι!

Οὗτοι εἶναι οἱ μὴ πιστεύσαντες, πράγματι, ἀλλὰ διεξάγοντες προσωπικόν, ἀτομιστικὸν ἀγῶνα, ἕτοιμοι νὰ πασανστιγμὴν νὰ τάσσωνται μὲ οἱανδήποτε παράταξιν, ἀρκεῖ νὰ ἐλπίζουν εἰς προσωπικήν των ἐπιτυχίαν.

Οὗτοι, δὲν ἀγωνίζονται διὰ τὴν παράταξιν καὶ τὰς ἰδέας της, ἀλλά, λόγῳ τῆς αὐτοπροβολῆς των ἐπιφέρουν διάβρωσιν ταύτης καὶ περιφέροντες τὸν δίσκον ἐπαιτείας, ἵνα ἐμφανίσουν μίαν δύναμιν σταυρῶν, ἐπιτίθενται κατὰ τῶν συνυποψηφίων των, πότε παρουσιάζοντες τὴν καταγωγήν των ὡς προερχομένην ἐκ διαφόρων τοποθεσιῶν μιᾶς περιφερείας, πότε ἐπικαλούμενοι τοὺς ἀνυπάρκτους ἀγῶνας των, δῆθεν, διὰ τὴν παράταξιν εἰς ἣν νῦν ἐμφανίζονται καί, πότε προσπαθοῦντες νὰ προσεταιρισθοῦν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ ἐτῶν ἀγωνίζονται καὶ διαδίδουν καὶ ἐπιβάλλουν τὰς ἰδέας των καὶ ἀνδρώνουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν δύναμίν των.

Τοιοῦτοι καιροσκόποι ἐμφανίζονται εἰς ἑκάστην παράταξιν καὶ εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν ἀναμέτρησιν, ἐκλαμβάνοντες, φαίνεται, τοὺς συναγωνιζομένους τῶν ὡς ὑπαναπτύκτους πνευματικῶς.

Ἀλλά, ὁ λαός, καὶ ἰδίως τῶν πόλεων, θὰ πρέπει διὰ τῆς ἡμερομηνίας χρήσεως τῆς ψήφου του, νὰ τιμωρῇ αὐτοὺς ποὺ ζητοῦν νὰ ὑποκλέψουν τὸν ἱδρῶτα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ πρωτεργατῶν μιᾶς παρατάξεως, ἀνεξαρτήτως εἰς ποῖον συνδυασμὸν καὶ ποῖον κόμμα οὗτοι ἀνήκουν.

Ἀχαιοί, ὅλων τῶν κομμάτων καὶ παρατάξεων. Μεθαύριον καλεῖσθε νὰ ψηφίσετε τοὺς εἰς ἕκαστον συνδυασμὸν ἰδεολόγους, ἀγωνιστὰς, πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους πρωτεργάτας ἑκάστου κόμματος, ἀποκλείοντες τοὺς τυχὸν αὐριανοὺς ἀποστάτας.

Οὕτω, ἐστέ βέβαιοι πῶς θὰ ἔχετε ἐκπληρώσει τὸ, πρὸς τὸ κόμμα Σας, τὴν ἰδεολογίαν Σας καὶ τὸν Νομόν μας, καθῆκον.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,
Δικηγόρος

Ἐνώπιον κολοσσιαίας συγκεντρώσεως εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξεφώνησε χθὲς ἱστορικὸν λόγον ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου

ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΠΛΗΡΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Πρωτοφανὴς ἦτο χθὲς τὸ βράδυ ἡ συγκέντρωσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου. Τὸ πλῆθος ὑπολογίζεται ὅτι ὑπερέβαινε τὰς 200.000. Κατέκλυσεν ὁλόκληρον τὴν πλατείαν Κλαυθμῶνος μέχρι τοῦ ναΐσκου τῶν Ἁγίων Θεοδώρων καὶ τὰς παρόδους της, τὴν ὁδὸν Κοραῆ, τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κολοκοτρώνη, μέχρι Σανταρόζα, τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἐδουάρδου Λῶ μέχρι τοῦ κινηματογράφου «Ἀντεὰλ», ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα, ὁλοκλήρους τοὺς χώρους, ποὺ εὑρίσκοντο ἔμπροσθεν τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης μέχρι τῶν πυλῶν τῶν τριῶν αὐτῶν Μεγάρων καὶ τὰς πέριξ τούτων παρόδους μαζὶ μὲ τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους μέχρι τοῦ ὕψους σχεδὸν τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας.

Πρωτοφανὴς διὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀθηνῶν ἦτο αὐτὸς ὁ ὄγκος τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πρωτοφανεῖς ἐπίσης ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἐκδηλώσεις ὅλου αὐτοῦ τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὸν λόγον του εἶπε:

«Ἐνικήσαμεν!

Ἐνίκησεν ὁ ἀνένδοτος ἀγών.

Ζήτω ἡ Δημοκρατία.

Ἐχλεύαζον οἱ ἄνθρωποι τῆς ΕΡΕ ὅταν ἐκηρύξαμεν τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα. Ἔλεγον: Κηρύσσετε ἐπανάστασιν. Καὶ δὲν ἔχετε δυναμικὰ μέσα. Ἀσφαιρα, εἶναι τὰ πυρά σας. Καὶ μὲ λόγους δὲν πίπτουν τὰ καθεστῶτα.

Καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι καὶ μὲ λόγους πίπτουν τὰ καθεστῶτα. Ὅταν οἱ λόγοι ἐκφράζουν τὸ δίκαιον, διότι τὸ δίκαιον γίνεται δύναμις.

Ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν δημοκρατικὸν κόσμον διὰ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν. Σεῖς πολῖται τῆς Δημοκρατίας, ὅταν ἐκλήθητε, ἐστρατεύθητε εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐγίνατε στρατιῶται τῆς δημοκρατίας.

Ἐνῷ ἀκόμη ἐθεωρεῖτο ἀκατάλυτον τὸ καθεστὼς τῆς παρανόμου κυβερνήσεως ἀπετολμᾶτε τὴν συμμετοχήν σας εἰς καταπληκτικὰς συγκεντρώσεις, ὅπου ἐκηρύσσετο τὸ εὐαγγέλιον τῆς Δημοκρατίας. Καὶ πρὸς σᾶς νέοι, κατ' ἐξοχὴν πρὸς σᾶς, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ τὴν ἀγάπην μου. Ἐδονήθητε ἀπὸ τὸ ἰδεῶδες τῆς Δημοκρατίας, τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας. Ἀνελάβατε τὴν πρωτοπορίαν τοῦ ἀγῶνος καὶ ὡδηγήσατε εἰς τὴν νίκην. Ἀπεδείχθητε ἄξιοι καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἔπειτα ἀπὸ 20 μῆνας ἀνενδότου ἀγῶνος ἐπῆλθεν ἡ κατάλυσις τῆς παρανόμου κυβερνήσεως. Ἡ φυγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν Ζυρίχην. Ἀλλὰ ἐχρειάσθη καὶ πάλιν συνέχισις, διότι ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν μία ψευδοϋπηρεσιακὴ κυβέρνησις, ὑποκατάστατον τῆς ΕΡΕ.

Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐξώστην πρὸ δύο μηνῶν εἴχον διακηρύξει ὅτι εἰς παρωδίαν ἐκλογῶν ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν πρόκειται νὰ μετάσχῃ. Βαρὺς ὑπῆρξεν ὁ λόγος. Ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως συνεπής πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος. Καὶ ἐπίσης ἀκαταμάχητος εἰς τὴν ἠθικήν βάσιν του. Καὶ ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἐνικήσαμεν πάλιν. Καὶ ἐπῆλθε τοιουτοτρόπως πλήρης δικαίωσις τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος. Τώρα πλέον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ δὲν χλευάζει. Τώρα ἔχει καταστῆ ἔξαλλος, διότι γνωρίζει ὅτι ἦλθε τὸ τέλος του.

Εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι αὐτὸς ὁ κατηραμένος ἀνένδοτος ἀγὼν δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Καὶ ἔχει δίκαιον. Ἀλλὰ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ δόξα του. Καταγγέλλει ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι δὲν ὑπήρξαμεν νομιμόφρονες. Καὶ πάλιν ἔχει δίκαιον. Πράγματι δὲν ὑπήρξαμεν νομιμόφρονες καὶ εἴμεθα δι' αὐτὸ ὑπερήφανοι.

Δὲν ὑπήρξαμεν νομιμόφρονες ἀπέναντι τῆς βίας. Ὅταν αἱ κυβερνήσεις εἶναι νόμιμοι, ὀφείλουν αἱ ἀντιπολιτεύσεις νὰ εἶναι νομιμόφρονες. Ὅταν αἱ κυβερνήσεις εἶναι παράνομοι, μόνον αἱ ἀνάξιαι ἀντιπολιτεύσεις γίνονται νομιμόφρονες, ἀποδέχονται τὴν ὑποταγήν.

Οἱ ἄξιοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἀρνοῦνται. Γίνονται ἀνένδοτοι ἀγών, γίνονται κίνημα, πολιτικὸν ἢ δυναμικόν, ἀναλόγως πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ μάχονται καὶ νικοῦν, ὅπως ἐνικήσαμεν.

Εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι θέλομεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ ἰδοὺ ὅτι συμμετέχομεν. Καὶ μάλιστα μὲ πλήρη αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν νίκην. Καταγέλαστος ὑπῆρξεν ὁ ἰσχυρισμός.

Εἶπεν ἀκόμη καὶ τὸ ἐπανέλα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΥΡΙΟ
8
ΣΕΛΙΔΕΣ

Λαὲ τῶν Πατρῶν!

Γενικὸν προσκλητήριον ἀπόψε στὰς 7.30 εἰς τὴν Πλατεῖαν Γεωργίου Α' διὰ νὰ ἀκούσωμεν τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας, τὰς ὁποίας θὰ ἐκθέσῃ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἡ Δημοκρατία μᾶς καλεῖ. Ἂς προσέλθωμεν ὅλοι διὰ νὰ φωνάξωμεν: Παρών!

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΧΑΪΑΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΤΑΣΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐκλογέων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας θὰ τὸν τιμήσῃ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην της διὰ νὰ συνεχίσῃ τοὺς θαρραλέους ἀγῶνας του ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ γενικώτερα τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων.